

Κατά Ματθαίον (θ' 27-35)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυΐδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεῦτε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦ δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν, «Ἐλέησέ μας, υἱὲ τοῦ Δαυΐδ». Μόλις δὲ ἔφθασε εἰς τὸ σπίτι, ἦλθαν εἰς αὐτὸν οἱ τυφλοὶ καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέγει, «Πιστεῦτε ὅτι ἔχω τὴν δύναμιν νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε;». Λέγουσιν εἰς αὐτόν, «Ναί, Κύριε». Τότε ἄγγιξε τὰ μάτια τοὺς καὶ εἶπε, «Σύμφωνα μὲ τὴν πίστιν σας, ἄς γίνῃ». Καὶ ἀνοιξαν τὰ μάτια τοὺς καὶ εἰς αὐστηρὸ τόνο τοὺς παρήγγειλε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε, «Προσέχετε, κανεὶς νὰ μὴν τὸ μάθῃ». Αὐτοὶ ὅμως μόλις ἐβγήκαν, τὸν διεφήμισαν εἰς ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην. Ἐνῶ αὐτοὶ ἔβγαιναν, τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βωβὸν δαιμονισμένον. Καὶ ἀφοῦ τὸ δαιμόνιον ἐκδιώχθηκε, ἐμίλησε ὁ βωβός. Καὶ ἐθαύμασε ὁ κόσμος καὶ ἔλεγεν, "Τέτοια πράγματα δὲν ἐφάνησαν ποτὲ εἰς τὸ Ἰσραὴλ". Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων βγάζει δαιμόνια». Καὶ περιῆρχετο ὁ Ἰησοῦς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά καὶ ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον περὶ τῆς βασιλείας καὶ ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καὶ κάθε ἀδυναμίαν τοῦ λαοῦ.

Προς Ρωμαίους επιστολή Παύλου (ιε' 1-7)

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐμεῖς οἱ δυνατοὶ πρέπει νὰ βαστάζωμεν τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀδυνάτων καὶ νὰ μὴ περιοριζώμεθα εἰς ὅσα εἶναι ἀρεστὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν μας. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἄς φροντίζῃ νὰ εἶναι ἀρεστὸς εἰς τὸν πλησίον διὰ τὸ καλὸν τοῦ καὶ τὴν οἰκοδομήν του, διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐζήτησε ἐκεῖνα ποὺ ἦσαν ἀρεστὰ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γραμμένον, Αἱ ὕβρεις τῶν ὑβριστῶν σου ἔπεσαν ἐπάνω μου. Διότι ὅσα προεγράφησαν, ἐγράφησαν γιὰ τὴν διδασκαλίαν μας ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας ποὺ δίνουν αἱ γραφαὶ νὰ διατηροῦμεν τὴν ἐλπίδα. Καὶ εἶθε ὁ Θεὸς ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας νὰ σᾶς ἀξιῶσῃ νὰ ἔχετε τὸ ἴδιο φρόνημα μεταξύ σας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί μὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μὲ ἕνα στόμα νὰ δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ ἕνας νὰ δέχεται τὸν ἄλλον, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς ἐδέχθηκε διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Θεός